

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 11005 af 02/09/2008 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse P-13-08 om helbredstillæg - kassekredit med pant i fast ejendom - likvid formue - udvidet helbredstillæg

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 6000104-08

Ankestyrelsens principafgørelse P-13-08 om helbredstillæg - kassekredit med pant i fast ejendom - likvid formue - udvidet helbredstillæg

Resume:

Kassekredit med pant i friværdien i fast ejendom skulle sidestilles med et indestående i pengeinstitut og måtte derfor betragtes som likvid formue, der skulle indgå ved vurderingen af formueopgørelsen ved ansøgning om helbredstillæg. *)

Love:

Lov om social pension - lovebekendtgørelse nr. 484 af 29. maj 2007 - § 14a, stk. 1, § 14a, stk. 4, § 14b, stk. 1 og § 14b, stk. 2, nr. 1-7

Note:

Note*) P-11-08 tages ud på grund af skrivefejl vedrørende afgørelsesmyndighed

Sagsfremstilling:

Kommunen gav afslag på helbredstillæg og udvidet helbredstillæg til tandbehandling.

Begrundelsen var, at den likvide formue oversteg 56.800,00 kroner (2006-niveau). Kommunen lagde vægt på, at ansøgerens kassekredit skulle sammenlignes med et nedsparingslån, hvorfor kassekreditten skulle betragtes som likvid formue.

Det sociale nævn tiltrådte kommunens afgørelse.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at en kassekredit med fri råderet og med pant i friværdien i egen fast ejendom, måtte sidestilles med et indestående i banken og dermed betragtes som likvid formue.

Nævnet lagde vægt på, at formålet med ordningen med kassekreditten var at gøre det muligt at bruge af friværdien i den faste ejendom. Nævnet lagde særlig vægt på, at kassekreditten var oprettet med sikkerhed i den faste ejendom og dermed med rådighed over 623.000,00 kroner.

Borgeren klagede sammen med en hjælpeorganisation over nævnets afgørelse.

Det blev blandt andet anført, at en lånemulighed som for eksempel en kassekredit, ikke skulle betragtes som formueelement, og at der ikke var givet mulighed i lovens § 14 a til at foretage vurdering af pensionistens mulighed for at låne penge i modsætning til personligt tillæg.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om en kassekredit med fri råderet og med pant i friværdien i fast ejendom var likvid formue ved vurderingen af formueopgørelse ved ansøgning om helbredstillæg efter § 14 a i lov om en social pension.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøgeren ikke var berettiget til helbredstillæg eller udvidet helbredstillæg.

Styrelsen fandt, at ansøgerens og dennes ægtefælles samlede likvide formue oversteg formuegrænsen på 56.800,00 kroner, som var gældende på tidspunktet for kommunens afgørelse i 2006.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at ansøgeren ifølge egne oplysninger havde oprettet en kassekredit med pant i egen fast ejendom på 623.000 kroner. Aftalen med banken var, at ansøgeren løbende kunne hæve på kontoen som ved en almindelig bankkonto, og at kreditten først skulle nedbringes eller afvikles ved salg af ejendommen.

Det var ligeledes oplyst, at ansøgeren tidligere havde haft et nedsparingslån i banken på 300.000 kroner med en månedlig udbetaling på 6.200 kroner. Da nedsparingslånet blev betragtet som likvid formue, havde ansøgeren efterfølgende annulleret nedsparingslånet og genåbnet sin kassekredit.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at det fremgik af punkt 169 i vejledningen til lov om en social pension, at en trækingsret på en kassekredit, som kunne sidestilles med et lån, ikke havde indflydelse på størrelsen af den likvide formue ved vurderingen af helbredstillæg, medmindre trækingsretten blev anvendt til at forøge et af de formueelementer, der indgik i den likvide formue i lovens § 14 b, stk. 2, nr. 1-7.

Styrelsen fandt, at ansøgerens kassekredit med pant i friværdien i egen fast ejendom måtte sidestilles med et indestående i pengeinstitut og derfor måtte betragtes som likvid formue.

Styrelsen lagde ved vurderingen især vægt på, at ansøgeren havde fri råderet over kreditten og løbende kunne hæve på kontoen som ved en almindelig bankkonto. Endvidere blev der lagt vægt på, at det var aftalt med banken, at kreditten først skulle nedbringes eller afvikles ved salg af den faste ejendom.

Styrelsen fandt således, at formålet med kassekreditten havde været at gøre det muligt at bruge friværdien på 623.000 kroner i den faste ejendom, som således blev realiseret til penge og derved en forøgelse af formuebeholdningen i pengeinstituttet.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.